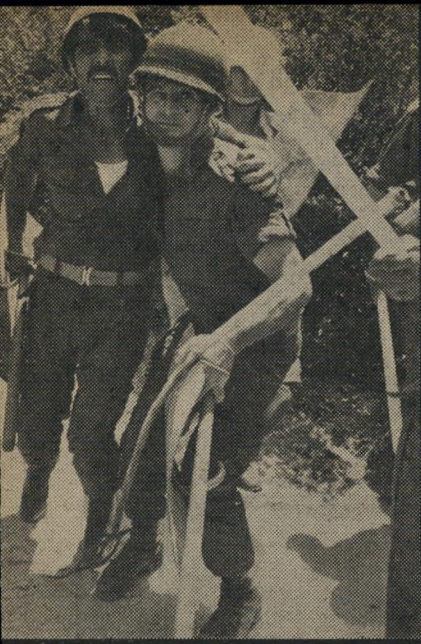

בקבוקי מולוטוב בערו - אבל המיבנה לא נהרס

פצוע
שוטר מישרה הגבול, שנפצע מהרימון שהוטל, מפונה על ידי חברו. מן הרימון נפצעו שלושה שוטרים באופן קל, ו-4 אזרחים בינונית.

על נשק חם ושמועות — שנתגלו אחריכך כבלתי-נכונות — על מכוניות-חופת ממול-כדות המפוזרות בשכונה, יש לציין לזכותו של מפקד מחוז תל-אביב של המישטרה, ניצב דויד עופר, כי הורה לשוטריו שלא להיכנס כלל לשכונה עם נשק חם. אין ספק, כי צעד זה שלו מנע שפיכות-דמים. פקחיהעירייה מתקרבים בשורה עורי-פית, עם סטישיינגק בידיהם. להפתעת כל הצופים הם מתחילים להלום בגדר בלוקים, הגיצבת הרחק מהמיבנה שלגביו הוצא צורה-הריסה — גדר השייכת גם לשכנים, שנגדם אין צורה-הריסה כלל. כשר הם מסיימים את מלאכתם, לקול זעקותיה של השכנה שאינה מבינה מדוע נפל עליה לפתע הועם, מתניע נהגיהבולדור את הכלי הכבד, ומתחיל להתקרב לבניין. דימה כי עתה עומדים להרוס את המיבנה, ולקיים את צו בית-המשפט. אולם הבולדור דורך מסתפק בהריסת שער-ברזל של הגדר, שנהרסה קודם-לכן.

לפתע נפוצה הידיעה: לא הורסים. הררי וחברי-מרעיו, שקודם לכן תקפו ואיימו על השוטרים, והשמיעו לעברם קללות ונאצות, ממהירים להבק ולנשק את קציניהמישי-טרה, המתחילים להתפנות מהשטח. ציצי, שהכריז בשם אשתו וילדיו — שעל ראשיהם קיימת, לדבריו, סכנת-חיים — כי יבצע את הצו בכל מחיר, עלימנת להוכיח, לפני הבחירות, שבעירו שולט החוק והסדר, הסתפק בפעולת-ראווה מצד חיקה ובכותרות העיתונים שהוטחו לו למחרת היום, הורה לפקחיו ולשוטרים לעזוב את השטח מבלי לבצע כלל את הריסתו של המיבנה הבלתי-חיוקי.

אלות מול אבנים
ליד המיבנה שזיהה מיועד להריסה, נאב"קים שוטרים חמושים באלות ובמגינים בצעירי שכונת התיקווה, תלת-מים עמוקה, אותה הכינו צעירי השכונה מבעוד-מועד. ניס. בתמונה מימין: הבולדור שהיה אמור להרוס, נתקע ליד מולוטובים באמצעים: אבנים, בלוקים, בקבוקים, אש חיה ורימון.

בושים במדי-חאקי דומים לאלה של צה"ל. שוטרות-תנועה חוסמות את הכבישים הר-מובילים לחלקה הדרומי של העיר, ומבזרי-דים כימעט את השכונה. הבולדור של העירייה, שצריך לבצע את ההריסה, נתקע בדרך ותחתיו מוזמן בולדור של קבלן פרטי. הררי ומישפחתו נסגרים בתוך הר מיבנה. השוטרים, חמושים באלות ובי-אקדח-גאז ועמוסים קסדות, מגינים וי-מתקרבים דרך חצרות הבתים. מאיישם, במרחק-מה מן ההתקהלות הגר-דולה סביב המיבנה המיועד להריסה, מרי-טל רימון-יד. שלושה שוטרים נפצעו קל וארבעה אזרחים קצת יותר קשה. לעבר חצר הבניין, שבו מסוגרים הררי ומישי-

צע באותו יום, ראשה-עיר, שלמה ("ציצי") להט, אינו ממחר לשלוח את חלי-ההריסה שלו עם הפטישים בליויית השוטרים. הוא שכח את ניסיונו הצבאי, ונתן ל"אויב" זמן להתכונן כדבעי. זמן זה נוצל היטב.

בצהרי-היום בדיוק מגיע למקום כוח בן 400 שוטרים ואנשי מישרה-הגבול, הל-

מדמיע. בעזרת צעקותיו, ביכיו וגניחותיו, שהיו מלווים בקריצות בלתי-נראות לעבר חבריו, הצליח הררי לשלהב את הרחובות ול-עורר את המהומה, אף זכה לבטוח בניצחו. למרות הצהרותיו המפוצצות של ראשה-עירייה ציצי — המיבנה עדיין לא נהרס.

ההצגה הגדולה
בעל המיבנה הבלתי-חיוקי, דויד הררי, שלדבריו הוא יצרן אנטנות-טלוויזיה עבור משרד-הביטחון. עורך הצגה של כאבים ובכי, אחרי שהוצא מתוך המיבנה שלו על ידי פצצת גז

מול נשק
לתושבי שכונת ה-תיקווה היו הוראות מסוג אחר: להכין בקבוקי מולוטוב וגררי-קאנים של בניין ליד האלות והרימונים.